

Sygn. akt II CSK 488/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. R.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w S. i Sądowi Rejonowemu
w S.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 marca 2014 r.,

skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa 1800 (tysiąc osiemset) złotych
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej do uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniesiono wyłącznie nieważność postępowania, i to nieważność postępowania przed sądem I instancji. Nieważność miała wynikać z braku możliwości obrony swych praw przez powodów wynikającego stąd, że skoro na ostatniej rozprawie pełnomocnik wypowiedział im pełnomocnictwo, to Sąd powinien odroczyć rozprawę, aby mogli zająć stanowisko w sprawie osobiście lub przez nowego pełnomocnika. Poza tym to na ręce tego pełnomocnika Sąd przesłał odpis wyroku z uzasadnieniem, a nie na ręce strony, choć przecież adresat, wobec wypowiedzenia pełnomocnictwa, pełnomocnikiem strony już nie był. W sprawie nie zachodzi jednak nieważność postępowania. Po pierwsze, w postępowaniu kasacyjnym można podnosić zarzut nieważności postępowania przed sądem I instancji tylko wtedy, gdy miał on wpływ na orzeczenie, co w tej sprawie się nie stało. Po drugie, w tej sprawie również nie można mówić o pozbawieniu prawa do obrony strony. Przede wszystkim działała ona czynnie w toku całego postępowania przez Sądem I instancji, a ponadto działała dalej w postępowaniu apelacyjnym, gdzie ponownie mogła bronić swojego stanowiska. Po trzecie, odpis wyroku Sądu I instancji wraz z uzasadnieniem dostarczono byłemu pełnomocnikowi strony z zachowaniem terminu określonego w art. 94 § 2 k.p.c., a z przepisu tego wynika, że w tym czasie powinien on jeszcze działać za stronę.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]
es